

taleser som fra den gamle, elskværdige Tid, men jeg tror ikke, at det bliver til Noget hverken med det Ene eller med det Andet for de Benge. I alt Fald kan jeg sige saa meget, at hvis jeg var gaaet med til Fler-tallets Opfattelse af Lovforslaget, vilde det have været med den Tanke, at det var aldeles umuligt, at det kunde blive til Noget, og at Landstinget i Alvor kunde gaa med dertil, men saa havde jeg dog viist, at jeg mente det godt med de mindre heldig stillede af mine Medborgere. Saadant Noget vilde jeg dog ikke gjøre, og derfor har jeg i For-enting med min ærede Kollega simpelthen til-raadet at forlæste Loven. Paa den anden Side har jeg altfor god Tro til Arbejdernes gode Forstand til, at jeg kan mene, at de virkelig skulde tro, at der ved en saadan Lov vilde blive gjort dem nogen Tjeneste. I alt Fald er jeg vis paa, at der ikke vil blive en Socialist mere eller mindre, enten dette Lovforslag bliver Lov eller ikke. Der-imod er jeg overbevist om, at Førerne for det socialistiske Parti ville blive særdeles til-fredse, hvis dette Lovforslag træder ud som Lov, thi da kunne de rose sig af, at de have vundet en stor Seir, idet de da kunne sige, at de have faaet Høre ud paa den Vej, som de længe have stræbt efter at faae Høre ud paa. Det er det, Mindretallet fraraader, at betrede en saadan Vej, idet vi, som vi have udtalt i Betænkningen, mene, at det er Strid med de Principer, som hidtil ere gjorte gjældende. I Henhold til disse Udtalelser skal jeg paa min ærede Medforslagsstillers og mine egne Begne indstille, at Lovfor-laget forlæstes.

Finantsministeren (Estrup): Inden Forhandlingen gaar videre, kunde jeg dog ønske at udtale mig om mit Standpunkt lige overfor Forslaget, saaledes som Flertallet i Udvalget har bragt det frem. Jeg skal da først sige, at der ikke er nogen Hindring for mig for at modtage Forslaget, saaledes som det er, skjøndt der ganske viist er Udstilligt deri, som jeg kunde ønske anderledes. Jeg skal først bemærke, at naar jeg i det andet Thing erklærede mig villig til under de da-værende særlige Forhold at gaa ind paa, at der blev ydet et Laan til Kjøbenhavns Kommune til Gjennemførelse af Foranstaltninger, som denne under de nuværende Forhold maatte anse for at være af stor Betydning, men som den savnede Midler til at gennemføre, var det jo rigtig nok noget ganske Andet end det, der nu foreslaas med Hensyn til Anvendelse af Statsmidler, thi jeg ser ikke rettere, end at Kommunens Medvirkning er i Forslaget, saaledes som det nu er bragt

frem af Udvalgets Flertal, indskrænket til Godkjendelse af Planerne; det er det hele Offer, Kommunen behøver at bringe, at den tager Planerne under Overveielse og sætter sit „approberet“ paa dem. Dermed er Kom-munen færdig, naar man da ikke vil regne det for et særligt Offer, at den laaner sin Medvirkning til, at Expropriationer kunne finde Sted. Jeg kunde altsaa have ønsket, at Kommunernes Medvirkning havde faaet et fyldigere Udslag i Forslaget. Naar jeg ikke desto mindre har sagt, at jeg vil kunne modtage Lovforslaget, er det, fordi Lovfor-slaget kun giver en Bemyndigelse, og jeg vil aabent erklære, at, skjøndt det ikke er anført mellem de Vilkaar, der udfordres, for at Laan gives, ikke engang er anført som Noget, der skulde give en Kommune Preference til at faae Laan, at den selv bidrager, vil jeg, for saavidt det til den Tid bliver mig, der kommer til være den Afgjørende som Fi-nantsminister, ubetinget tage et særligt og meget væsentligt Hensyn til, om og i hvilket Maal Kommunen bringer Offre. Jeg kan selvfølgelig kun udtale, hvorledes jeg, naar Lovforslaget er blevet til Lov, og Bemyndigelsen er givet Finantsministeren, saa vil anvende Loven. Hvorledes den vil blive anvendt af Finantsministeren i det Guds Aar 1897 eller 89, kan jeg selvfølgelig ikke have nogen Mening om; jeg forudsætter, at jeg ikke er paa denne Plads til den Tid. Den ærede Ordfører for Flertallet (Schlegel) har selv gjort opmærksom paa, at saaledes som For-slagets § 1 er affattet, ville Statslaan, disse billige Statslaan, kunne gives til Opførelsen af rent kommunale Bygninger, saaledes som Skoler, og det forholder sig jo virkelig saa. Men jeg vil ogsaa herom udtale, at jeg ganske viist ikke finder, at der i Henhold til mit Standpunkt overfor Udførelsen af store kommunale Foretagender overhovedet er nogen Grund til at erklære, at jeg under ingen Omstændigheder vil yde Statslaan til Gjennemførelsen af Foretagender, naar det er rent kommunale Formaal, der skal gennem-føres derigennem, saasom Skolebygninger; men at jeg særlig, naar det er et saadant Formaal, der er Tale om, vil spørge om, hvor Meget Kommunen bidrager, og hvilke Offre der bringes af Kommunen. Jeg skal nu, for ikke at blive misforstaaet, erklære, at det vil have en stor Vanskelighed i selve Lov-forslaget at præcisere, hvilket og hvor stort et Offer Kommunen maatte bringe, for at over-hovedet Statshjælp kunde ydes. Jeg tror, det vil være umuligt, da de Foretagender, der kunde udføres i Henhold til § 1 og ogsaa i Henhold til § 2, ikke ere skarpe betegnede, end at de jo kunne være af meget